

Skatteministeriet

14. november 2018
J.nr. 2018 - 965

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 30 - Forslag til Lov om ændring af kildeskatteloven, ligningsloven, lov om skattnedslag for seniorer og lov om forsøg med et socialt frikort. (Afbureaukratisering af forskerskatteordningen, genoptagelse af afgørelser om skattnedslag, skattefrihed for godtgørelse til thalidomidofre m.v.)

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 1 af 23. oktober 2018.

Karsten Lauritzen

/ Søren Schou

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 19. oktober 2018 fra FSR - danske revisorer vedrørende bemærkninger til afbureaukratisering af forskerskatteordningen, jf. L 30 - bilag 3.

Svar

Jeg vil først og fremmest gerne takke FSR – danske revisorer for interessen for lovforslaget. Afbureaukratiseringen af forskerskatteordningen er foreslået til gavn for erhvervslivet, så det glæder mig, at FSR – danske revisorer hilser lovforslaget velkomment og mener, at det vil lette virksomhedernes administrative byrder samt styrke retssikkerheden.

FSR – danske revisorer anfører derudover for det første, at det bør fremgå, at forhold vedrørende forskerskatteordningen skal realitetsvurderes.

Hertil bemærkes, at rammerne for at anvende forskerskatteordningen er – ganske udførligt – beskrevet i bemærkningerne til lovforslaget, og jeg har tillid til, at Skatteforvaltningen varetager sagerne på behørig og forsvarlig måde ud fra den til enhver tid gældende praksis. Jeg anerkender, at der ikke er tale om fuldstændigt objektive regler, men jeg har også tiltro til, at virksomheder og rådgivere vil understøtte administrationen af den øgede fleksibilitet i reglerne bl.a. ved at sikre, at der indgås så klare og præcise aftaler som muligt.

FSR – danske revisorer anfører for det andet, at der er behov for at kunne se bort fra vederlagskravet i perioder med ferie uden løn.

Hertil bemærkes, at det allerede er muligt for parterne at aftale samtidighedsferie efter reglerne i den gældende ferielov. Jeg finder det ikke hensigtsmæssigt at lave brede og mere generelle undtagelser til vederlagskravet, som skal sikre et vist kvalifikationsniveau hos de udenlandske medarbejdere. En sådan undtagelse vil også komplicere administrationen af reglerne.

FSR – danske revisorer pointerer for det tredje, at den foreslåede ændring vedrørende efterfølgende vederlag i visse tilfælde kan omfatte B-indkomst, som f.eks. vederlag for afståelse eller udnyttelse af købe- og tegningsretter til aktier.

Hertil bemærkes, at baggrunden for ændringen er et ønske om, at personer, som alene er blevet begrænset skattepligtige af vederlag, der hidrører fra en ansættelsesperiode under forskerskatteordningen, ikke skal udelukkes fra at anvende en evt. resterende periode på ordningen. Dette ændrer ikke på, at beskatningen vil skulle foretages efter de almindelige regler.

FSR – danske revisorer anfører for det fjerde, at praksis i relation til beskatning af efterfølgende vederlag, som er A-indkomst, herunder bonusser, ikke er gengivet korrekt i lovbemærkningerne.

Hertil bemærkes, at en efterfølgende bonus ifølge SKM2018.439.SR ikke kan henføres til beskatning i henhold til forskerskatteordningen, når beskatningstidspunktet ligger efter ordningens ophør. I tilfælde af at FSR – danske revisorer er uenig i Skatterådets afgørelse, må jeg henvise til de klagemuligheder, som følger af skatteforvaltningsloven.

FSR – danske revisorer anfører for det femte, at sondringen mellem udstationering og arbejdsudleje ikke er tydelig.

Hertil bemærkes, at formålet med denne del af lovforslaget er at ensrette reglerne for at anvende forskerskatteordningen med de almindelige skattepligtsregler. Jeg er enig i, at der – som anført i bemærkningerne til lovforslaget – kan opstå tilfælde, hvor det vil være nødvendigt at afgøre, om der er tale om udstationering i koncernforhold o.l., som kan omfattes af forskerskatteordningen, eller om der efter omstændighederne foreligger arbejdsudleje.

Når en person kommer til Danmark for at arbejde, vil Skatteforvaltningen først vurdere, om personen bliver fuldt skattepligtig f.eks. ved at have fået bopæl i Danmark. I bekræftende fald vil der ikke kunne være tale om arbejdsudleje, og forskerskatteordningen kan anvendes såfremt de øvrige betingelser er opfyldt.

Hvis personen ikke bliver fuldt skattepligtig, vil Skatteforvaltningen typisk vurdere, om personen bliver begrænset skattepligtig af arbejde i tjenesteforhold. I bekræftende fald, vil der ikke kunne være tale om arbejdsudleje, og forskerskatteordningen kan anvendes såfremt de øvrige betingelser er opfyldt. Arbejdsudleje er afgrænset negativt, og det er således kun i de tilfælde, hvor der hverken kan konstateres fuld skattepligt eller begrænset skattepligt af vederlag for arbejde i tjenesteforhold, at det vil være nødvendigt at afgøre, om der er tale om arbejdsudleje. Der er naturligvis andre faktorer, som også kan have betydning, men en sådan vurderingskæde anvendes allerede i dag, og hensigten er derfor, at skattepligtsvurderingen ikke skal være anderledes i tilfælde, hvor forskerskatteordningen kan anvendes.

Endelig spørger FSR – danske revisorer, om det har været overvejet at give lovforslaget tilbagevirkende kraft.

Hertil bemærkes, at det er min opfattelse, at forskerskatteordningen – overordnet set – fungerer efter hensigten. Både Skatteforvaltningen, medarbejdere og virksomheder har brugt tid og ressourcer på at indrette sig efter de gældende regler, og det vil derfor ikke være hensigtsmæssigt at ændre reglerne tilbage i tid. Hvis der i konkrete sager er uenighed om anvendelsen af de gældende regler, må det – som i andre tilfælde – afklares gennem klagesystemet.